DIES
MAGNIFICI, NOBILISSIMI
DNI. ANDREÆ BAUMGARTEN,
REIPUBLICÆ THORUNIENSIS CONSULIS SENIORIS, JUDICII NOBILITATIS TERRESTRIS CULMENSIS ADSESSORIS, GYMNASII SCHOLARCHÆ, NOMINI SACER,

CELEBRATUS.

à

G. WACHSCHLAGER.

THORUNII,
Typis excusa à JOHANNE COEPSELIO, *Anno* M. DC. LXXII.

DItia munificæ meritorum ſemina dextræ
Credidit ingratis qvicunq; improvidꝰ agris,
Triſtia fruſtratæ qveritur diſpendia curæ:
Et mea longævo Pietas tumulata profundo,
Atqve Tuæ laudum retinens Virtutis arundo,
Qvam ſterili jaceat, memorant, Tua gratia gleba.
Non mihi tam duro mens eſt compoſta metallo
Admiſſum celare nefas, qvin noſcere culpam,
Et ſtudio maculam decretum tergere forti.
Jamq; precor noxæ veniam, reverentia tantum,
Atqve ſibi metuens ſi diffidentia Crimen
Audiat, iſte meas nunqvam tardare Camœnas
Sufficiat poſthæc terror, cui gloria ſtabit
Obſeqvio; Cirrhæ divos nunc pande receſſus
Phœbe Pater, fontisqve Tui pia labra liqvore
Tinge, loqvax venisqve meis infunde Falernum.
Ingens Virtutis magnæ ſulcabimus æqvor,
Tu ni vela regas, medio mea carbaſa fluctu
Indiga ventorum, curſusqve incerta natabunt.
Conſule qvæ formas hominum Facundia lingvas,
Vnde mihi tantæ ſurgent primordia cauſæ:
Vt labyrinthæos inter qvi mille viarum
Theſeus Mœandros, ni ſit comitatus amore,
Ignarus dubitansqve petit, num pergat, an idem
Paſſibus inverſis retrò veſtigia flectat:
Sic ego multiplici confuſus imagine rerum,
Nominis iſta Tui demiror fulgura, qvali
Conficiam greſſu, tanti conaminis auſus,
Ancipiti volvens animo: teneroſne Juventæ
Expediam luſus, animæ præludia magnæ:
An prætextatas curas, clavoqve dicata
Tempora: ſeu blandos virtutum carpere flores
Conſilium valeat, conſtansqve his nectere Sertum.
Qvo capiti impoſito, tam læti gaudia Solis
Creſcant, atqve Tuis conſtent ſolennia feſtis.

Opti-

Optimus iste tamen qvi legum nescius ordo,
Hic ubi nil medium, parvum nihil, omnia magna.
Sive mihi variis sese prudentia formis
Offerat, innocuos plebis qvæ ferre furores,
Aut, instar fluvii, vitiorum gurgite raptam
In gyrum revocare docet, sensimqve beatis
Effroenes animos legum componere jussis;
Seu libertatis pretium defendere dura
Sors jubeat Patriæ, gemmam, qvâ qvicqvid adorat,
Innumeris flagrans hominum malesana cupido
Ignibus, orbis habet totus nil grandius, aut qvod
In certamen eat: manet hæc bene sarta potenti
Fulta patrocinio, qvo non præsentius ullum
Magnus Epirotæ Rector jam dixerat olim.
Eloqvio qvod tanta Tuo sint commoda parta,
Non hoc Fama modo loqvitur, jam lingva tenellæ
Gentis, & imbelli conclamant gutture Matres.
Vidimus insomnes ipsi Te ducere noctes,
Pro Patriæ, civisqve Tuâ vigilare Salute,
Et propriam vestro capiti sacrare qvietem.
Ipse fero Livor qvi svevit rodere dente
Ingenio majora suo, Tua carpere facta
Nescit, & impuros in Te non exerit artus.
Hoc opus, invidiam supra, Momosqve favorem
Cunctorum meruisse, decus Numenqve vocari
Vrbis, amor populi, portus, sidusqve serenum.
Promite terribiles, immitia signa, secures,
Densis lictorum pressi Capitolia turbis
Scandite Romulidæ, vultu cilioqve minaci
Vos timeant vestri, veluti cum fulminis ictu
Horruit intentus campis operiqve colonus.
Hæc Dictatorum fasces, eqvitumqve Magistros,
Natas imperiis sapiunt, non civibus artes.
Dispereat metus ille cui cunabula dulcis
Non substravit amor, vox illa Tyranni,
Contemnens odium vani secura timoris.

Non

Non tam falſa Tuas implerunt dogmata fibras,
Nobilius Tu carpis iter, certare paratus
Officiis, placido ſuperans & marmora vultû.
Hinc Tua non ſegni calcantur limina planta,
Concurruntqve ſuæ qvos inclementia Sortis
Opprimit, afflictos qverulâ dimittere fronte
Natus Te prohibet miſeris ſuccurrere ſangvis.
Qvid mihi, qvæ pereunt, jactas documenta bonorum
Muſa, refer Superis ipſis qva mente placere
Geſtiat? o gratum cœlo & pietate verendum
Exemplisqve caput, vitæ veſtigia tentet
Scruteturqve Tuæ, qvem flamma ſacratior urget
Fortius, hic ſanctum fixit Sapientia Regnum
Recluſitqve ſuum, non falſo nomine, Gangem.
Vis majora canam? vix his majora canentur,
Plura voles fortaſſe, manus, juſtiqve tenacem
Intactamqve fidem, non devictumqve malorum
Turbinibus pectus, quicqvid complectitur ingens
Virtutum Pelagus, qvorum vel ſingula laudis
Materies fœcunda; rudi ſed pondera tanta
Credere non auſim calamo, jam noſtra fatiſcit
Calliope, nimiumqve alto commiſſa minatur
Naufragium, tutæ ni qværam littora terræ,
Concuſſamqve ratem forti liget ancora morſu.
Sublimi rapient inter Te ſidera penna,
Implebuntqve Tuis hæc ſublunaria geſtis,
Bellerophontæi fluxit qveis unda caballi
Vberiore penu, vivo pingentqve colore,
Qvas ego non doctis ſignavi ductibus umbras.
Parce voluntati, qvam ſi Fortuna carere
Succeſſu voluit, Pietas excuſat amantis.
Vive diu! nunqvam redeant Tua nomina, blando
Qvin Tibi Sors melior convertat lumina riſu.